

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Véndiákok!

Nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy mint az Alma Mater Alapítvány ügyvezető elnöke megnyissam a tizenegyedik Véndiák-találkozót.

Az Alapítvány fő célja, az alapszabály szerint az oktató-nevelő munka támogatása Arad megye magyar tannyelvű iskoláiban, különös tekintettel az aradi magyar középiskolára és kollégiumra.

Egy, a diákokért dolgozó alapítvány nem engedheti meg, és soha sem engedte meg magának azt, hogy Csipkerózsika álmát aludja, mert akkor nem dolgozna a kollégiumban egy kisegítő pedagógus, nem utaztak volna aradi és Arad megyei kisdíákok magyarországi versenyekre, nem került volna megrendezésre a Wieser-kirándulás, és hiába várt volna támogatásra, ösztöndíjra a kollégisták nagy része.

Húsz éves fennállása alatt az alapítvány és annak kuratóriuma mindig igyekezett legjobb tudásához mérten teljesíteni az alapítvány célkitűzéseit.

Azt a szép szokást is, hogy ápolja az iskolák és a végzőseik közötti kapcsolatot.

Hiszen hagyomány, hogy kétévenként haza hívjuk, haza várjuk az aradi magyar oktatási intézményekben végzett vendiákokat, legyenek ők akár az Aradi Római Katolikus Főgimnázium, akár a Magyar Vegyes Líceum, később a 3-as számú Középiskola, a 11-es számú Ipari Középiskola, majd a Csiky Gergely Iskolacsoport, a Magyar Pedagógiai Leányiskola, a Slavici Líceum, vagy az Aradi 1-es és 2-es számú Ipari Líceum végzettjei.

Jómagam a Slavici Líceum végzettjeként úgy érzem, hogy egymással találkozni, emlékezni, a mostani kis- és nagydiákok életébe bekukkantani, Arad egyetlen magyar középiskolájában, a Csiky Gergely Főgimnáziumban tudunk igazán.

Természetesen tudom, hogy a kitűzött feladatokat megoldani mindig lehet jobban, lehet látványosabban, lehet másként.

Ma megpróbáljuk másként. Szeretnénk a Véndiák-találkozó első előadásában megmutatni azt, ami a miénk. Itt, Aradon és Arad megyében. A mai estén fellép kollégiumunk hagyományörző csoportja, melynek tagjai között vannak aradiak és Arad megyeiek.

Őket szinte már készen kapjuk. Kitűnő tánctudással érkeztek Kisiratosról, Majláthfalváról, Simonyiból és Pécskáról. Olyan értéket őriznek, amelyet, úgy gondolom, meg kell mutatni itt, Aradon is.

A mai este a még iskolapadban ülő diákok ajándéka azoknak, akik visszatértek az alma materhez, emlékezni, találkozni. A mai előadás két műsorvezetője két diák, két friss vendiák, akik az idén mondtak búcsút a középiskolának, de továbbra is mellettünk állnak: Dancu Greta és Gál Zoltán.

A vendiák-találkozó szombati programja a hagyományokhoz híven holnap reggel kilenc órakor folytatódik a minorita templomban, ahol az ökumenikus istentiszteleten iskolánk egyik volt diákja prédikál, egy másik pedig énekel. Az istentisztelet után arra a képzőművészeti kiállításra várjuk a kedves érdeklődőket, amelyen tizenhat aradi művész mutatkozik be alkotásaival.

A tárlat megnyitása után természetesen lehetőséget nyújtunk osztálytalálkozókra, beszélgetésekre egy kávé és egy pohár bor mellett iskolánk tantermeiben.

És mert egy találkozó elképzelhetetlen felszabadult jókedv, tánc nélkül, első alkalommal rendezünk bált az iskola dísztermében.

Remélem, mindenki megtalálja a kedvére való rendezvényt, és emlékekkel gazdagodva zárhatjuk majd a XI. vendiák találkozót.

Az előbb azt mondtam, hogy tudom, lehet többet tenni, lehet jobban dolgozni. Ehhez kérem az Önök segítségét, anyagi, erkölcsi támogatását, vagy egyszerűen csak biztató mosolyát.

Mert egyedül, vagy egymással szemben haladva nem érünk célt. És bár vannak, akik azon vitatkoznak, hogy érdemes-e, vagy nem magyar iskolába járni, Önök, akik itt vannak, akik magyar iskolában végeztek, akik most visszajöttek a régi alma materbe, tudják erre a választ, és azt, hogy csak összefogással érhetünk el komoly eredményeket.

Végül szeretném megköszönni önöknek, hogy eljöttek ide, és eljönnek holnap a különböző helyszínekre, hogy ismét együtt legyünk. Eljöttek Aradról, Magyarországról, Németországból vagy még távolabbról.

Köszönet azoknak, akik első szóra igent mondtak, és szerepet vállaltak a szervezésben, és tettek azért, hogy a rendezvény sikeres legyen.

Köszönet azoknak a lelkes fiataloknak is, akik a függöny mögött már türelmetlenül várják, hogy színpadra léphessenek. Kérem, fogadják őket olyan szeretettel, mint amilyen lelkesen ők vállalták a fellépést.

Jó szórakozást kívánok mindenkinek!